

The Wedding Gift from God

Parasha: Yitro - יתרו: "Jethro"
Torah : Exodus 18:1-20:23 (26)
Haftarah : Isaiah 6:1-7:6; 9:5-6
Gospel : Matthew 6:1-8:1

Thought for the Week:

If the covenant ceremony at Mount Sinai can be compared to a wedding, then the Sabbath can be compared to a wonderful wedding gift. Wrapped up in blessing and holiness, it is a gift that continues to radiate the love of God every week.

Commentary:

Remember the sabbath day. (Exodus 20:8)

The LORD commands Israel to remember the Sabbath. What does it mean to "remember" the Sabbath? Was there ever a danger of forgetting to keep the Sabbath? In Semitic culture, the word "remember" has clear covenant connotations. To remember means to act in faithfulness to the covenant. Similarly, God remembered Noah in the Ark, and He remembered Sarah when He was ready to open her womb. Therefore, God is telling Israel to show faithfulness to His covenant by keeping the Sabbath.

Rashi says that we should remember the Sabbath all week long by preparing for it. For example, he says that if a person comes across a nice article of food or drink during the week, he should set it aside for the Sabbath. This reminds me of a story from the days of the Master.

When the Master was not but a baby, there lived a sage by the name of Shammai. Whenever Shammai was in the market place, he always kept a lookout for exceptionally fine items that he might be able to purchase for the Sabbath. If he found a really good goat or chicken or vintage of wine, he would purchase it and say, "This is for the Shabbat." If later on in the week he found one even nicer, he would purchase that one for the Sabbath and use the previous thing he had bought on a week day instead.

Sometimes I meet Christians who want to keep the Sabbath, but they are distressed because in their current circumstances they cannot. They wonder what they should do. For example, it is not uncommon for a married woman to want to keep the Sabbath when her husband does not. In such situations, I always remind people that God commands us to both remember the Sabbath and to observe the Sabbath. (Deuteronomy 5:12 says "observe" while Exodus 20:8 says "remember.") If it is impossible to do both, it is better to do at least one of them.

Het Huwelijksgeschenk van God

Sidra: Jitro - יתרו: "Jethro"
Tora: Exodus 18:1-20:23 (26)
Haftara: Jesaja 6:1-7:6; 9:5-6
Evangelie: Matteüs 6:1-8:1

Gedachte voor de Week:

Als het verbondsceremonie op de berg Sinai met een huwelijk te vergelijken is, dan kan de sabbat vergeleken worden met een prachtig huwelijksgeschenk. Verpakt in zegen en heiligheid, is het een geschenk dat elke week de liefde van God blijft uitstralen.

Commentaar:

Gedenk de sabbatdag. (Exodus 20:8)

De Heer gebiedt Israël de sabbat te onthouden. Wat betekent het om de sabbat "te gedenken"? Bestond er ooit gevaar om de sabbat vergeten te gedenken? In de Semitische cultuur heeft het woord "gedenken" een duidelijke verbondsbetekenis. Te gedenken betekent in de trouw aan het verbond te handelen. Ook God gedacht Noah in de ark, en hij gedacht Sarah toen Hij was klaar om haar baarmoeder te openen. Daarom zegt God tegen Israël van trouw aan Zijn verbond te tonen door de sabbat te houden.

Rashi zegt dat we de sabbat de hele week door zouden moeten gedenken door ons erop voor te bereiden. Zo zegt hij dat als een persoon door de week geconfronteerd wordt met iets interessants qua voedsel of drank, hij het voor de sabbat moet reserveren. Dit doet me denken aan een verhaal uit de tijd van de Meester.

Toen de Meester nog maar een baby was, leefde er een wijze met de naam Shammai. Wanneer Sammai op de markt was, bleef hij altijd uitkijken naar uitzonderlijk fijne zaken die hij voor de sabbat zou kunnen kopen. Als hij een echt goede geit of kip of wijn van een goed jaar vond, zou hij kopen en zeggen: "Dit is voor de Shabbat." Als hij later in de week een nog mooiere vond, zou hij dat voor de sabbat kopen en het vorige wat hij had gekocht op een doordeweekse dag gebruiken.

Soms ontmoet ik christenen die de sabbat willen houden, maar ze zijn bedroefd omdat ze in hun huidige omstandigheden het niet kunnen. Ze vragen zich af wat ze doen moeten. Het is bijvoorbeeld niet ongevoel dat een getrouwde vrouw de sabbat wil houden terwijl haar man dat niet doet. In dergelijke situaties, herinner ik mensen er altijd aan dat God ons zowel gebiedt van de Sabbath te gedenken als van de sabbat te vieren. (Deut. 5:12 zegt "vieren", terwijl Exodus 20:8 "gedenken" zegt). Als het onmogelijk is om beide doen, is het beter van ten minste één ervan te doen.

If you find that you are unable to observe the Sabbath, you can at least remember it. At a minimum, this requires being conscious of the Sabbath's presence. Remember it on Friday night when the sun goes down and the Sabbath begins. Remember it on Saturday morning when the sun rises on the day of rest and the Torah is being read in the synagogue. Remember it on Saturday night as the holy day comes to an end. By doing at least that much, a person can take at least a small share in the Sabbath. The path of Torah is never all or nothing, and something is always better than nothing.

Middot U'Mitzvot (Character and Deeds) A Kingdom of Priests

The LORD promised to make the children of Israel into a "kingdom of priests" (Exodus 19:6). The job of a priest is to serve as an intermediary between the gods and human beings. As the priests of the ancient world approached the gods in worship, they represented the people by bringing sacrifices and oblations on their behalf. As they interacted with the people, they represented the gods in whose service they were priests. God wants His people to act as intermediaries in a similar way. When we serve God, keeping His commandments and worshipping Him as is befitting, we represent humanity. When we interact with the rest of humanity, we represent God. People who do not know the LORD can look at believers and their behavior and learn about what God is like.

In this sense, all believers are part of the "kingdom of priests." The Apostle Peter wrote to the Gentile believers and encouraged them to live godly lives because they were now part of the "chosen race, a royal priesthood, a holy nation, a people for God's own possession" (1 Peter 2:9). He warned them against bodily lusts, and exhorted them to "Keep [their] behavior excellent among the Gentiles," (1 Peter 2:12) so that they would observe their good deeds and glorify God.

Israel has the privilege of being God's special people, but they also have the responsibility to "show-and-tell" to the rest of the world who God really is. They are to be a perpetual witness and testimony of the one true God.

Als u vindt dat u niet in staat bent om de Sabbat te vieren, kun je hem tenminste gedenken. Dit vereist, op zijn minst, van zich bewust van de sabbat te zijn. Denk daar aan op vrijdagavond als de zon onder gaat en de sabbat begint. Denk daar aan op de zaterdag ochtend als de zon op de dag van rust opkomt en de Tora in de synagoge wordt gelezen. Denk daar aan op zaterdagavond als de heilige dag gaat eindigen. Door in ieder geval dit te doen kan iemand op zijn minst een klein aandeel krijgen in de sabbat. Het pad van de Tora is nooit alles of niets, en iets is altijd beter dan niets.

Middot U'Mitzvot (Karakter en daden) Een koninkrijk van priesters

De HERE beloofde de kinderen van Israël tot een "koninkrijk van priesters" te maken (Exodus 19:6). De taak van een priester is om als een tussenpersoon te dienen tussen de goden en de mens. Als de priesters van de oude wereld de goden in aanbidding benaderden, vertegenwoordigden zij het volk door het brengen van offers en offergaven voor hen. Terwijl ze tussen de mensen staan, vertegenwoordigden zij er de goden in wier dienst zij priesters waren. God wil dat Zijn volk op een vergelijkbare manier als tussenpersoon optreedt. Wanneer we God dienen, Zijn geboden houden en Hem aanbidden zoals betaamt, vertegenwoordigen wij de mensheid. Wanneer we tussen de rest van de mensheid staan, vertegenwoordigen wij God. Mensen die de HEER niet kennen, kunnen naar gelovigen en hun gedrag kijken en leren over hoe God is.

In die zin maken alle gelovigen deel uit van het "koninkrijk van priesters." De apostel Petrus schreef aan de niet-Joodse gelovigen en moedigde hen aan om godvruchtig te leven omdat ze nu een deel van het "uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk voor Gods eigen bezit" waren (1 Petr. 2:9). Hij waarschuwde hen tegen lichamelijke lusten, en maande hen aan om "[hun] Gedrag onder de heidenen uitstekend te bewaren," (1 Petr. 2:12), zodat ze hun goede daden zouden zien en God verheerlijken.

Israël heeft het voorrecht om God bijzondere volk te zijn, maar zij hebben ook de verantwoordelijkheid om "te laten zien en vertellen" aan de rest van de wereld wie God werkelijk is. Zij moeten een eeuwige getuige en getuigenis van de ene ware God zijn.